

## ΠΙΟΤΟ

**πιτό, το**, ουσ. [<όψιμο μσν. ποτόν <αρχ. ποτόν, με επίδρ. του (να) πω], το οινοπνευματώδες ποτό και γενικά η οινοποίηση: «πάντα μαζί με το φαγητό του θέλει και το ποτό του || αν συνεχίσει έτσι το ποτό, σίγουρα θα 'χει σε λίγο πρόβλημα με την υγεία του». (Λαϊκό τραγούδι: *αντί σκολειό εγώ τράβαγα για του Καραϊσκάκη, έπινα διάφορα **πιτά** για να γινώ μαγκάκι*). Παρατηρείται ότι ποτό λέγεται το οινοπνευματώδες που πίνει κανείς στην ταβέρνα (κρασί, ρετσίνα, ούζο, τσίπουρο), ενώ το οινοπνευματώδες που πίνει κανείς στο μπαρ (ουίски, βότκα, κ. ά.) αναφέρεται ως ποτό (βλ. λ.).

- *κόβω το ποτό*, σταματώ, παύω να πίνω οινοπνευματώδη ποτά: «επειδή είχα πρόβλημα με το στομάχι μου, έκοψα το ποτό για ένα διάστημα».

- *με πιάνει το ποτό*, με επηρεάζει αρνητικά, με μεθάει: «δεν πίνω περισσότερα από δυο ποτηράκια, γιατί με πιάνει το ποτό». (Λαϊκό τραγούδι: *μια γυναίκα μ' έχει κάνει **το ποτό να μη με πιάνει***, θέλησε να με προδώσει, μα πικρά θα το πληρώσει).

- *μιλάει το ποτό*, λέγεται για μεθυσμένους που φλυαρούν ακατάσχετα ή που λένε ανόητα ή επιθετικά λόγια: «μην παίρνεις σοβαρά το τι λέει, γιατί μιλάει το ποτό». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *τώρα*. Συνών. *μιλάει το κρασί / μιλάει το ποτό*.

- *πέφτω στο ποτό*, αρχίζω να πίνω συνέχεια και με πάθος οινοπνευματώδη ποτά: «είναι αρκετοί εκείνοι που με την πρώτη δυσκολία πέφτουν στο ποτό». (Λαϊκό τραγούδι: *άντρας δυνατός τούτος ο καημός, πώς να τον νικήσω πώς; **Πέφτω στο ποτό**, πέφτω στον καπνό και το δίλημμα βουνό*).

- *πνίγω τα φαρμάκια μου στο ποτό*, βλ. λ. [φαρμάκι](#).

- *πνίγω τον πόνο μου στο ποτό*, βλ. λ. [πόνος](#).

- *το 'ριξε στο ποτό*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, άρχισε να πίνει συνέχεια και με πάθος οινοπνευματώδη ποτά, άρχισε να μεθάει: «απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, το 'ριξε στο ποτό». (Λαϊκό τραγούδι: *τι να πω και τι ν' αφήσω, ποια φωτιά να πρωτοσβήσω, **στο ποτό το έχω ρίξει** για να σβήσω τη φωτιά, μα οι φλόγες δυναμώνουν και μου καίνε την καρδιά*).